

af, om der er et tilstrækkeligt grundlag for en godkendelse.

Ministeriets godkendelsespraksis må - udover på en række mere tekniske krav - udoover på en række mere tekniske krav, på fremgår af SU-bekendtgørelsen - kunne baseres på, at der ikke altid vil kunne anvendes samme kriterier eller målestokke for godkendelsen, således at der for nogle typer uddannelser stilles andre krav til en godkendelse end på andre. Som eksempel kan nævnes uddannelser, der fører til beskæftigelse på områder, der grænser op af beskæftigelsesområder, hvor der kræves autorisation, eller til beskæftigelse i institutioner, der overvejende er statsligt finansieret, og som måske også varetager offentlige opgaver, og hvor det offentlige derfor har en interesse i at sikre kvaliteten af institutionernes uddannelse. Hvor en uddannelse bruger en benævnelse, der kan henlede tanken på en tilsvarende statslig uddannelse (f.eks. læreruddannelse), må der også kunne stilles krav f.eks. til uddannelsens længde for at undgå, at de uddannelsessøgende og senere ansættelsessteder vildledes. På områder, hvor ministeriet vil have særligt vanskeligt ved at få indseende med, hvad der foregår på institutionerne, må der også kunne gives afslag eller evt. stilles skærpede krav, hvis opfyldelse lettere kan konstateres. Endvidere må der kunne blive tale om afslag, hvis en i relation til SU-lovgivningen privat uddannelsesinstitution modtager tilskud fra det offentlige til sin uddannelsesaktivitet, men samtidig ønsker at drive en privat uddannelse som indtægtsdækket virksomhed eller lignende. Det er ikke hensigtsmæssigt, at en sådan uddannelsesinstitution, der ofte er fuldt ud finansieret ved statstilskud, gennem SU-reglerne får mulighed for at udbyde uddannelse, som ikke er institutionens egentlige formål, og som dens tilskud ikke må bruges til. Der må også kunne gives afslag på SU-godkendelse af en privat uddannelse, hvis der er risiko for, at denne uddannelse bliver eller vil blive udbudt med hjælp af midler, som den pågældende institution har modtaget i offentlige tilskud til andet formål.

Undervisningsministeren har i de hidtidige bekendtgørelsesregler for godkendelse angivet, at en uddannelse ikke kan godkendes, medmindre uddannelsen har et indhold og en kvalitet, der står mål med dansk undervisningsstandard og giver en erhvervskompetence, der umiddelbart og påviseligt kan finde almindelig anvendelse i Danmark. Dette har for mange givet det indtryk af, at en SU-godkendelse også var udtryk for en egentlig »statsanerkendelse« af uddannelsen, således at ministeriet indestår for uddannelsens kvalitet i samme omfang som for egentlige bekendtgørelsesregulerede kompetencegivende

uddannelser, for uddannelsens relevans på arbejdsmarkedet osv.

Ministeriet har imidlertid på baggrund af udviklingen både i antallet af godkendte uddannelser og i det faglige spektrum, de dækker, ikke haft mulighed for at have et indseende med de pågældende uddannelser og deres arbejdsmarkeder i et omfang, der gør det muligt at give en sådan garanti. Det er efter ministeriets opfattelse heller ikke ønskeligt. SU-godkendelsen skal således kunne gives til private uddannelser, hvor det offentlige ikke ønsker at engagere sig med tilskud til aktiviteten med de krav til institutionen og dens uddannelse, dette medfører, men hvor uddannelsen alligevel må antages at dække en efterspørgsel på arbejdsmarkedet. Staten skal selvfølgelig sikre, at visse minimumskrav er opfyldt, men de uddannelsessøgende må også vejledes om, at der er egen risiko forbundet med at tage en ikke offentligt anerkendt uddannelse, også selvom der gives SU til den. De uddannelsessøgende må også selv søge oplysninger om uddannelserne. Det samme gælder offentlige myndigheder, der giver tilskud til uddannelsen, f.eks. som et led i en aktivering.

Samtidig med, at Undervisningsministeriet ved lovforslaget ønsker at skabe bedre muligheder for både gennem godkendelsesreglerne og den efterfølgende kontrol at sikre en minimumskvalitet på området, ønsker ministeriet også at ændre SU-bekendtgørelsen, så kravene til en godkendelse sættes på et niveau, hvor der ikke skabes urealistiske forventninger hos de studerende, og hvor ministeriet samtidig har en mulighed for at kontrollere, at de overholdes. I bekendtgørelsen agter undervisningsministeren også at indføre en regel om, at uddannelsesinstitutioner, der markedsfører deres private uddannelse som »statsanerkendt« o. lign., kan fratages SU-godkendelsen.

Der ønskes som nævnt under de almindelige bemærkninger en ny bestemmelse i loven, om at SU-godkendelsen fremover skal ske tidsbegrænset, samt en ligeledes ny bestemmelse, hvorefter godkendelsen kan tages fra institutioner, som ikke kan dokumentere, at de lever op til de mindstekrav for en SU-godkendelse, der fremgår af bekendtgørelsesregler og godkendelsespraksis. Denne bestemmelse muliggør tilbagekaldelse af en SU-godkendelse, hvor fremkomne oplysninger, herunder evt. fra evalueringer af uddannelsen, hvor udgiften afholdes af uddannelsesinstitutionen, jf. de almindelige bemærkninger, skaber tvivl om, hvorvidt godkendelsen bør opretholdes, og hvor uddannelsesinstitutionen ikke kan godtgøre, at SU-godkendelsen stadigvæk er rimelig.

Undervisningsministerens bemyndigelse til at fastsætte regler om godkendelse og om tilbagekaldelse af godkendelsen foreslås udvidet til også at omfatte reg-